

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/111/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118244941
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6118244941.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu BK SERVIS s.r.o., so sídlom Košice-Krásna, Prašná 6, IČO: 36 586 188, zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 26 proti žalovanému KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpeného JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom Advokátskej kancelárie FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábřeží 8/A, o zaplatenie 200,92 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 15Csp/107/2018-93 zo dňa 26. marca 2019

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Priznáva žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 200,92 Eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 200,92 Eur od 20. 12. 2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 200,92 eur s príslušenstvom titulom náhrady škody.

3. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal zaplatenia žalovanej sumy z dôvodu, že dňa 11.10.2017 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Z. Z., EČ: I. XXX S., rok výroby 2013, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo poškodenému V. I. H., bytom C.. R. XXXX/XX, I.. Táto škodová udalosť bola riadne ohlásená u žalovaného, u ktorého má poškodený uzatvorené havarijné poistenie. Žalovaný uvedenú škodovú udalosť zaregistroval ako škodovú udalosť č. XXXXXXXXXXXX. Vzhľadom na vzniknutú situáciu si V. I. H. ako poistený dal svoje poškodené motorové vozidlo opraviť v servise BK SERVIS s.r.o., Košice, t.j. u žalobcu. Náklady na opravu poškodeného motorového vozidla boli vo výške 4 842,00 eur. Táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. XXXXXXXXXXXX. Žalobcovi bolo oznámením o poistnom plnení zo dňa 7.12.2017 oznámené, že dňa 4.12.2017 bolo ukončené šetrenie škodovej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Fakturovaná suma za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku škodovej udalosti predstavovala sumu vo výške 4.842,00 eur. Suma uhradená žalovaným však bola iba vo výške 4.156,88 eur. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie: „nehlásené polícii“, zníženie plnenia 10 %. Z uvedeného je zrejmé, že faktúra za vykonanú opravu poškodeného motorového vozidla je vo výške 4.842,00 eur, pričom žalovaný poskytol poistné plnenie po odpočítaní 10 % ako zníženie poistného plnenia za nenahlásenie

polícii vo výške 4.156,88 eur. Žalobca sa domáha vyplatenia poistného plnenia vo výške 200,92 eur ako nedôvodne kráteného poistného plnenia, od ktorého je odrátaných 10 % za nehlásenie poistnej udalosti polícii (223,24 eur - 10 %). Žalobca pripojil k žalobe faktúru č. XXXXXXXXX, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 7.12.2017, zmluvu o postúpení pohľadávky.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, keďže mal za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v spore s poukazom na rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo/192/2004 a to z dôvodu, že poškodený je subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu, čo potvrdzuje aj predložená faktúra a preto postúpením pohľadávky podľa § 524 ods. 1 OZ, ktorým došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu je v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), keďže poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o poistnom plnení a preto uzatvorením predmetnej zmluvy o poistnom plnení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ako sa to stalo v tomto prípade, čím je takýto právny úkon postúpenia pohľadávky v zmysle § 39 OZ absolútne neplatný.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným, predstavuje tú krátenú časť poistného plnenia, ktorú si uplatnil poškodený na základe uzatvorenej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla so žalovaným a ktorú na žalobcu postúpil zmluvou o postúpení časti pohľadávky, čím napádal žalobca nedôvodné krátenie poistného plnenia s poukazom na ust. § 799 OZ a čo sa týka postúpenia pohľadávky, poukazyval na bežnú právnu prax v daných prípadoch.

6. Na základe vykonaného dokazovania citovaného v bodoch 5,6 a 8 odôvodnenia napadnutého rozsudku a jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 799 ods. 1, 2, 3, § 797 ods. 1, 2, 3 OZ, § 810 OZ, § 442 ods. 1 OZ, § 524 ods. 1 OZ, § 524 ods. 2 OZ s odkazom na procesný postup v zmysle ust. § 185 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru o dôvodnosti uplatneného nároku.

7. Súd prvej inštancie za nesporné považoval to, že dňa 11.10.2017 došlo ku škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Z. Z., EČ: I. XXX S., rok výroby 2013, ktorá v čase škodovej udalosti patrila V. I. H.. Táto škodová udalosť bola riadne nahlásená u žalovaného, u ktorého mal poškodený uzatvorené havarijné poistenie. V. I. H. si poškodené motorové vozidlo dal opraviť v BK SERVIS s.r.o., Košice. Náklady na opravu motorového vozidla boli žalobcom vyúčtované vo výške 4.842,00 eur, ktorá suma bola uplatnená u žalovaného faktúrou č. XXXXXXXXX zo dňa 6.11.2017. Zmluvou o postúpení časti pohľadávky zo dňa 27.12.2017 bola nezaplatená časť pohľadávky vo výške 200,92 eur postúpená z V. I. H. ako postupcu na žalobcu ako postupníka.

8. Súd prvej inštancie dospel súd k záveru o aktívnej legitimácii žalobcu na podanie žaloby titulom nedôvodne kráteného poistného plnenia, keďže mal za to, že zmluva o postúpení časti pohľadávky dňa 27.12.2017 medzi postupcom I. H., C.. R. XX, I. a BK SERVIS s.r.o., Košice ako postupníkom, kde bol presne špecifikovaný, predmet zmluvy, a to postúpenie nezaplatennej časti pohľadávky vo výške 200,92 eur, čo predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou (faktúra servisu) a škodou reálne zaplatenou dlžníkom, teda poisťovňou (žalovaným) s tým, že pohľadávka žalobcu vychádza zo základu nevyplateného poistného plnenia podľa § 797 ods. 3 OZ, ktorý nárok vznikol okamihom vzniku škody a neviazal sa na vykonanie opravy. Zmluva o postúpení pohľadávky bola vyhotovená v písomnej forme a má zákonom stanovené náležitosti. Súd prvej inštancie, čo sa týka unesenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany dospel k záveru, že neuznané náklady na množstvo a cenu práce v plnej výške neboli zo strany žalovaného s poukazom na ust. § 185 ods. 1 až 3 CSP preukázané, t.j. žalovaný nepreukázal žalobcovi neprimerane účtovanú prácu a lakovanie vo výške 223,24 eur, pričom žalobca preukázal uplatnený nárok dokladom o výške nákladov za opravu v zmysle ust. § 810 OZ.

9. Súd prvej inštancie uviedol, že právnym titulom uplatnenej pohľadávky je krátené poistné plnenie z havarijného poistenia poškodeného v dôsledku poistnej udalosti a keďže mal zo strany žalobcu preukázanú dôvodnosť uplatneného nároku, žalobe v celom rozsahu vyhovel a to aj čo sa týka priznaného príslušenstva, keďže žalovaný listom zo dňa 7.12.2017 oznámil žalobcovi, že dňa 4.12.2017 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a keďže žalovaný nezaplatil žalobcovi riadne a včas časť jeho pohľadávku, dostal sa do 15. dňom do omeškania, s povinnosťou zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 200,92 eur od 20.12.2017 (§ 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka) do

zaplatenia, základná úroková sadzba ECB ku dňu omeškania bola vo výške 0,00 % (§ 517 ods. 1, 2 OZ s odkazom na § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

10. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote (včas) odvolanie žalovaný. Uplatnil odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

11. Uviedol, že rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a arbitrárny a teda za nepreskúmateľný, keďže sa súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a navyše rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú nedostatočne odôvodnil s odkazom na citované rozhodnutia ústavného súdu, ako aj § 220 ods. 2 tretia veta CSP. V bodoch II. a III. žalobca poukazoval na nesprávnosť a nezákonnosť rozhodnutia, keďže súd prvej inštancie sa nedostatočným a nesprávnym spôsobom vysporiadal so samotnou aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu, keďže poškodený postúpil pohľadávku, ktorá predstavuje jeho záväzok a nie pohľadávku, čo v konečnom dôsledku je v rozpore s ust. § 524 ods. 1 OZ s tým, že v zmluve o postúpení pohľadávky absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného ako postupcu, týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky na žalobcu, keďže je tam len uvedená špecifikácia neexistujúcej pohľadávky, avšak absentuje tu naplnenie samotného cieľa zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorým je prejav vôle postupcu na postúpenie pohľadávky s tým, že aj samotný predmet je potrebné považovať za rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný s tým, že z textu samotného postúpenia nevyplýva, že poškodený postupuje svoju pohľadávku, nakoľko z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky len vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného vyplývajúci z faktúry, pričom uvedené skutočnosti zakladajú absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu a to aj s poukazom na rozsudok NS ČR sp.zn. 33Cdo/1527/99 zo dňa 22.6.2000, ako aj 23Cdo/879/2014 zo dňa 2.6.2014, čím je zmluva o postúpení pohľadávky absolútne neplatný právny úkon a keďže ide o absolútnu neplatnosť pôsobí proti všetkým. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že predmetom sporu je krátená časť poisťného plnenia, ktorú si uplatnil poškodený na základe uzatvorenej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla so žalovaným, ktorú postúpil na žalobcu zmluvou o postúpení časti pohľadávky s odkazom na ust. § 799 ods. 1 až 3 OZ v znení rozhodnutí NS ČR sp.zn. 23Cdo/4166/2010 a 32Odo/904/2003, čím žalobca, resp. jeho právny predchodca neporušil žiadnu povinnosť a naopak žalovaný krátil poisťné plnenie v rozpore s ustanoveniami Ústavy SR a OZ.

13. Čo sa týka aktívnej vecnej legitimácie mal žalobca za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa atribúty ust. § 220 ods. 2 tretia veta OZ, nakoľko sa súd prvej inštancie v odôvodnení dostatočne jasne a zreteľne vysporiadal s aktívnou legitimáciou žalobcu a preto rozhodnutie spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti, a to aj čo sa týka vysporiadania s ďalšou skutočnosťou týkajúcou sa zmluvy o postúpení pohľadávky a jej namietanou neplatnosťou s tým, že žalovaný nemôže prezentovať svoj názor, podľa ktorého by samotný poistený, resp. poškodený bol dlžníkom žalobcu, keďže právo na poisťné plnenie, ktoré je žalovaný povinný poskytnúť poistenému nevzniká až preukázaním úhrady faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla, ale vzniká momentom poisťnej udalosti s odkazom na ust. § 797 ods. 2 OZ. Nárok na poisťné plnenie vzniká okamihom vzniku poisťnej udalosti, čo súd prvej inštancie správne odôvodnil v bode 19 napadnutého rozsudku s apelom na to, že doposiaľ ani z praxe samotnej poisťovne nevyplýva, aby k likvidácii poisťnej udalosti od svojich klientov vyžadovala predkladanie dokladov o úhrade faktúry za opravu vozidla a preto záver žalovaného nemá oporu v zákone, keďže táto skutočnosť už bola riešená aj v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cob/60/2017, čím je zmluva o postúpení pohľadávky platná, určitá so zreteľom na citované rozhodnutia súdov. Zmluva o postúpení pohľadávky bola pohľadávka, ktorá bola individualizovaná s tým, že žalovaný krátil poisťné plnenie nedôvodne, nepreukázateľne a v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdených skutočností. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny a uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

15. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), prejednal spor na základe podaného odvolania žalovaného podľa ust. § 385 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a to potom, čo došiel k záveru, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou s tým, že napadnutý rozsudok preskúmal v celom rozsahu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle ust. § 379 a § 380 CSP a došiel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

16. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 12.8.2020 o 10:20 hod., č. dverí 212/II posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 5.8.2020 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle § 219 ods. 1,3 CSP a § 378 ods. 1 CSP.

17. Žalovaný uplatnil odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, a nakoľko v podanom odvolaní aj poukazoval na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, z odvolania sú zrejmé aj odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) a d) CSP.

18. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. V prejednávanej veci odvolací súd došiel k záveru, že tento odvolací dôvod nie je naplnený.

19. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iná strana sporu, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonával ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Odvolací súd považuje za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor nevysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentmi, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08) tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 1 CSP.

20. Z obsahu spisu a z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nutné vyvodiť, že v posudzovanom prípade sa súd prvej inštancie riadil uvedenými pravidlami.

21. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové stvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

22. Podľa § 149 CSP prostriedkami procesného úkonu a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

23. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

24. Podľa § 188 ods. 1 CSP súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

25. Podľa § 204 CSP dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane sporu v priebehu konania doručený a ak listina alebo jej obsah neboli protistranou spochybnené.

26. Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, v ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné pre rozhodnutie vo veci. Strany sporu majú okrem povinnosti tvrdenia aj dôkaznú povinnosť, preto sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd posudzuje a je oprávnený rozhodnúť, ktoré z označených dôkazov vykoná, príp. či sa javí nevyhnutné pre zistenie skutkového stavu a rozhodnutie vo veci dokazovanie doplniť. Rozhoduje vo veci na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré medzi účastníkmi neboli sporné, pričom starostlivo prihliada na tvrdenia účastníkov a na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Z ústavnej požiadavky riadneho a spravodlivého procesu automaticky nevyplýva povinnosť súdu vykonať všetky dôkazy, ktoré účastník navrhol, avšak súd vždy musí o uplatnených návrhoch (včítane návrhov dôkazných) rozhodnúť, ale tiež (ak týmto návrhom nevyhoví), musí vo svojom rozhodnutí uviesť, z akých dôvodov - spravidla vo vzťahu k hmotnoprávnym predpisom, ktoré aplikoval a právnym záverom, ku ktorým dospel na základe zisteného skutkového stavu veci, navrhnuté dôkazy nevykonal a nepovažoval ich za potrebné pre zistenie skutkového stavu. Nevykonanie dôkazov navrhnutých stranou sporu, príp. aj iných potrebných dôkazov, ktoré sú spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť, môže mať za následok neúplnosť skutkových zistení vedúcu k vydaniu nesprávneho rozhodnutia, a súčasne môže znamenať porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

27. Jednou zo všeobecných záruk spravodlivého prejednania veci pred súdom v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je zásada „rovnosti zbraní“, ktorá zabezpečuje, aby v súdnom konaní mali jeho účastníci rovnaké postavenie. Tento princíp spočívajúci v rovnakom postavení strán sporu sa prejavuje v procesnoprávnom postavení, v spôsobe a rozsahu dokazovania a v iných oblastiach spojených so súdnym uplatňovaním práva. Zachovanie „rovnosti zbraní“ z pohľadu spôsobu a rozsahu vykonávaného dokazovania sa týka aj oprávnenia strán konania navrhovať dôkazy. Možnosť navrhovania dôkazov je spojená s princípom dôkazného bremena, ktorého úspešnosť v súdnom spore sa viaže na schopnosť účastníka predložiť adekvátne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Výber dôkazných prostriedkov je na vôli strán sporu, no o tom, ktoré z navrhovaných dôkazov budú vykonané a ktoré nie, rozhoduje súd podľa svojej voľnej úvahy. Obsahom záruky na spravodlivý súdny proces z pohľadu oprávnenia navrhovať dôkazy je limitovanie tejto voľnej úvahy súdu požiadavkou, aby nevykonanie navrhnutých dôkazov alebo vykonanie iných dôkazov nepostavilo strany sporu do jasne nevýhodnejšej pozície v porovnaní s jeho odporcom v súdnom spore (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Q. c. Holandsko z r. 1986). V súvislosti s rozhodnutím súdu, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a ktoré nie, to teda znamená, že strana sporu nesmie byť týmto rozhodnutím znevýhodnená oproti druhej strane. Aj podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky nevykonanie stranou sporu navrhnutého dôkazu môže byť porušením základného práva na spravodlivé súdne konanie dokonca aj bez priamej spojitosti s porušením zásady „rovnosti zbraní“. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. III. ÚS 332/09 z 26. 1. 2010 vyslovil názor, že nevykonanie navrhovaného dôkazu, ak tento mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z doteraz vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, je porušením práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

28. Spravodlivé súdne konanie v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého strany musia dostať príležitosť predložiť nielen všetky dôkazy potrebné na to, aby ich postoj v konaní mohol viesť k úspechu, ale aj príležitosť zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu, ale majú tiež právo na primeranú reakciu konajúceho súdu vo vzťahu k ich podaniam a návrhom. Ak strana urobí podanie, adresované súdu a jeho prostredníctvom aj protistrane, môže dôvodne očakávať, že súd sa ním bude zaoberať a jeho existenciu nemožno odignorovať. Dôkaz listinou - písomnosťou sa vykonáva tak, že ju sudca pri pojednávaní prečíta alebo oznámi jej obsah. Tento spôsob vykonania dôkazu musí byť zrejmý zo zápisnice o pojednávaní. Ak zo zápisnice o pojednávaní nevyplýva, že označené listiny, ktoré mali byť súdom čítané alebo ich obsah oznámený, boli predmetom dokazovania, potom je nutné konštatovať, že také dokazovanie nebolo vykonané v súlade s § 204 CSP.

29. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený inou procesnou vadou konania, danou aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozsudku, čo konštatoval aj Najvyšší súd SR v Stanovisku

občianskoprávneho kolégia zo dňa 03. 12. 2015 uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov Slovenskej republiky 1/2016.

30. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom, spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami prisudzoval iný právny význam.

31. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP (dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 - § 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvedeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

32. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

33. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci vykonané dôkazy vyhodnotil v zmysle ust. § 191 a nasl. CSP a preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie s tým, že zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj právny záver a keďže rozhodnutie dôsledne odôvodnil so zreteľom na všetky vykonané dôkazy vo veci, nebolo v spore zistené porušenie procesných práv, majúce za následok odňatie práva na spravodlivý proces, ako aj iná vada konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže sú správne, podrobné a presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody odôvodnenia napadnutého rozsudku, čím je aj rozsudok v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

34. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

35. Odvolací súd, čo sa týka odvolacích námietok žalovaného poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie napadnutého rozsudku so zreteľom na námietku aktívnej vecnej legitímácie, ktorú je povinný súd preskúmať v každom štádiu konania, na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ako aj dôvodnosť uplatneného nároku, k čomu súd pristúpil správne, keďže dospel k správne záveru o danosti aktívnej vecnej legitímácie v spore, so zreteľom na odôvodnenie konkrétnych skutočností týkajúcich sa sporu s poukazom na použité prostriedky procesného útoku zo strany žalobcu, ako aj namietaných skutočností zo strany žalovaného.

36. Odvolací súd uvádza, že čo sa týka uplatneného nároku správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal v spore podľa § 185 ods. 1 až 3 CSP žalobcom neprimerane účtovanú prácu

a lakovanie vo výške 223,24 eur, pričom žalobca predložil doklad o výške nákladov za opravu, čím je jeho nárok opodstatnený v zmysle § 810 OZ.

37. Právnym titulom uplatnenej pohľadávky je krátené poistné plnenie z havarijného poistenia poškodeného v dôsledku poistnej udalosti a jeho právne posúdenie titulom uplatnenej náhrady škody v znení správne citovaných zákonných ustanovení v odôvodnení napadnutého rozsudku s tým, že predmetom konania bolo vyplatenie poistného plnenia vo výške 200,92 eur ako nedôvodne kráteného poistného plnenia, od ktorého je odrátaných 10% za nehlásenie poistnej udalosti polícii (223,24 eur - 10% - vid' bod 1 odôvodnenia napadnutého rozsudku), s čím sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku správne vysporiadal, a preto priznanie vymáhanej sumy so zreteľom na odôvodnenie napadnutého rozsudku v zmysle § 387 ods. 2 CSP je vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

38. Keďže žalobca v spore uplatňoval podaný nárok už po odrátaní 10% za nehlásenie poistnej udalosti polícii a súd prvej inštancie v bode 18 na strane 4 odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval za nesporné, že predmetná škodová udalosť bola riadne nahlásená u žalovaného, so zreteľom aj na ďalšie vyhodnotené nesporné skutočnosti, odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky sú totožné s prostriedkami procesnej obrany, ktoré v konaní boli žalovaným tvrdené, ktoré súd prvej inštancie správne vyhodnotil a rovnako aj správne právne posúdil.

39. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

40. Podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

41. Odvolací súd uvádza, že skôr, ako súd v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikuje, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Táto klasifikácia má pre ďalší procesný postup súdu zásadný význam. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových zistení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvoji ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. To neplatí iba výnimočne, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení (§ 186 ods. 2).

42. Zákon používa pojmy „nesporné tvrdenia“ (§ 151) a „zhodné tvrdenia“ (§ 186 ods. 2). Oba pojmy sú významovo totožné. Identifikácia, či je skutkové tvrdenie strany sporné alebo nesporné, sa vykoná podľa toho, či bolo tvrdenie účinne popreté protistranou. Iba účinne popreté skutkové tvrdenie sa považuje za sporné. Nespornosť skutkového tvrdenia je daná buď „de facto“, alebo „de iure“. „De facto“ je skutkové tvrdenie nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo ak protistrana uvedie rovnaké skutkové tvrdenie. „De iure“ je skutkové tvrdenie nesporné, ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v § 151 ods. 1. Podľa tejto domnienky platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec (ak sa k tvrdenej skutočnosti nevyjadřila), alebo, ak ho síce poprela, avšak neúčinne.

43. So zreteľom na odvolacie námietky žalovaného, ako aj dôvodnosť uplatneného nároku žalobcom je tak rozhodnutie preskúmateľné, keďže súd prvej inštancie do vyhodnotenia skutkového stavu zahrnul všetky podania a návrhy, oboznámil sa s nimi, vrátane ich objasnenia vo vzťahu k protistrane, čomu treba venovať dôslednú pozornosť v odôvodnení rozhodnutia s odkazom na ust. § 220 ods. 2 CSP, ako aj ust. § 151 a § 191 a nasl. CSP a keďže žalovaný spochybňoval aktívnu legitímáciu žalobcu so zreteľom na konkrétne skutočnosti a to je úhrada faktúry, z ktorej súd vychádzal a bral základ pre vyhovie uplatnenej žaloby žalobcom, keďže dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal žalobcovi neprimerane účtovanú prácu a lakovanie vo výške 223,24 eur po nedôvodne krátenom poistnom plnení o 10%, za nehlásenie poistnej udalosti polícii, súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel a závery, ktoré prijal, primerane a zrozumiteľne vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

44. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP a to aj s odkazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 650/2014 z 1.4.2015 350/2009 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 24 Cdo 132/2007, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, keďže právo na poistné plnenie alebo na náhradu škody vzniká už vtedy, keď došlo k poistnej udalosti a nie je právne podstatné, aby poškodený preukazoval poisťovateľovi doklad o úhrade nákladov.

45. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

46. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 200,92 eur s prísl. titulom doplatenia náhrady škody spôsobenej poistnou udalosťou na motorovom vozidle Z. Z. EČV: I. XXX S., rok výroky 2013, ktoré v tom čase patrilo poškodenému V. I. H., H. I., C.. R. XXXX/XX, ktorý si dal poškodené vozidlo opraviť u žalobcu. Náklady za opravu servis vyfakturoval faktúrou č. XXXXXXXX v sume 4.842,00 eur, ktorá bola uplatnená u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení bol poškodenému predložený výpočet poistného plnenia, z ktorého vyplynula žalovaným neuznaná časť uplatnenej škody v sume 4.156,88 eur. Časť nevyplateného poistného plnenia vo výške 200,92 eur poškodený postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky na žalobcu, ktorý si ho následne uplatnil touto žalobou na súde. Predmetom konania je nárok na krátenú, nevyplatenú časť poistného plnenia, nie záväzok poškodeného na zaplatenie ceny vykonanej opravy.

47. Odvolací súd sa nestotožňuje s názorom žalovaného, že sa mali postúpiť pohľadávky, ktoré predstavujú záväzok poškodeného a nie pohľadávka poškodeného, čo je v rozpore so zákonom. Poškodený je vlastníkom poškodeného motorového vozidla a svoj nárok na náhradu škody z poistnej udalosti, nie svoje záväzky, postúpil platne na žalobcu. Na tom nič nemení skutočnosť, že postupníkom je servis, ktorý vykonával opravu poškodeného vozidla. Poškodený postúpil svoju pohľadávku v súlade s ust. § 524 ods. 1, 2 OZ, a preto je zmluva o postúpení pohľadávky platným právnym úkonom. Predmet zmluvy je v zmluve špecifikovaný, čo do výšky a dôvodu vzniku, v zmluve je vyjadrená vôľa zmluvných strán postúpiť pohľadávku.

48. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP s odkazom na ust. § 387 ods. 2 2 CSP).

49. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške priznaných trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

50. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).